

Sygn. akt II CZ 10/07

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa P.M.

przeciwko R.S. i A.M.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 marca 2007 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 21 grudnia 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 21 grudnia 2006 r. odrzucił apelację powoda wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 września 2006 r. Powód był zwolniony w całości od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, apelację od wyroku pierwszej instancji złożył reprezentujący go pełnomocnik z urzędu. Pełnomocnik ten uiszczył opłatę od apelacji na wezwanie Sądu po upływie terminu do wniesienia apelacji, tj. po dniu 23 listopada 2006 r. W związku z tym, że do wniesionej apelacji miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167, poz. 1398), a opłata podstawowa jest opłatą w wysokości stałej w rozumieniu art. 130² § 3 k.p.c., nieuiszczenie tej opłaty łącznie z apelacją lub w terminie przewidywanym do wniesienia apelacji przez stronę reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika, powoduje odrzucenie apelacji (art. 373 k.p.c.).

W zażaleniu powoda domagano się uchylenia zaskarżonego postanowienia z dnia 21 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W apelacji złożonej przez pełnomocnika powoda zawarty został także wniosek o zwolnienie powoda od opłaty od tego środka odwoławczego (k. 177 akt). Zarządzeniem z dnia 28 listopada 2006 r. wezwano stronę powodową do wniesienia opłaty podstawowej od apelacji (w wysokości 30 zł). Stwierdzono w nim jednocześnie to, że powód zwolniony został od kosztów sądowych (k. 176 i k. 11 akt sprawy). Opłata ta została uiszczona w dniu doręczenia pełnomocnikowi powoda wspomnianego wezwania (k. 176 v i 191 akt sprawy), tj. w dniu 6 grudnia 2006 r. Nastąpiło to po upływie terminu przewidzianego dla wniesienia apelacji (ostatni dzień tego terminu – 23 listopada 2006 r.; doręczenie stronie wyroku Sądu pierwszej instancji wraz z uzasadnieniem nastąpiło w dniu 9 listopada 2006 r., k. 175 akt sprawy).

Postanowieniem z dnia 28 listopada 2006 r. Sąd Okręgowy umorzył postępowanie wywołane wnioskiem powoda o zwolnienie go od kosztów sądowych, ponieważ powód uzyskał już takie zwolnienie w dniu 19 grudnia 2002 r. i składanie kolejnych wniosków przedmiocie zwolnienie od kosztów sądowych było zbędne.

Należy zwrócić uwagę na to, że apelacja wniesiona została przez pełnomocnika powoda (k. 177 akt). Zgodnie z art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167, poz. 1398 ze zm.), miały zastosowanie przepisy tej ustawy. Strona powodowa była zwolniona od kosztów sądowych (k. 11 akt sprawy). Toteż zamieszczony w apelacji wniosek o zwolnienie tej strony od opłat od tego środka odwoławczego był bezprzedmiotowy. Zwolnienie od kosztów miało ten skutek, że powinna zostać uiszczona od apelacji opłata podstawowa w wysokości 30 zł (art. 100 ust. 2 i art. 14 ust. 3 ustawa z 28 lipca 2005 r.). Skoro apelacja została wniesiona przez pełnomocnika powoda, opłata od apelacji powinna być uiszczona w dacie wniesienia apelacji lub w terminie przewidzianym do wniesienia apelacji, tj. do dnia 23 listopada 2006 r. (por. k. 175 akt sprawy). Nie ma przy tym żadnego znaczenia to, że pełnomocnika powoda wezwano do uiszczenia opłaty podstawowej na podstawie zarządzenia z dnia 28 listopada 2006 r. (k. 176, 189 akt) i umorzono postępowanie wywołane wniesieniem wniosku o zwolnienie od opłaty od apelacji (k. 187 – 188 akt). Ostatecznie opłata taka została wniesiona w dniu 6 grudnia 2006 r. (k. 176 v, 191 akt). Skoro strona powodowa była zwolniona od kosztów sądowych (k. 11), a jej pełnomocnik wiedział o takim zwolnieniu (we wniosku o uzasadnienie wyroku znalazła się też informacja o tym, że powód korzysta ze zwolnienia, k. 134 akt), to brak podstaw do przyjmowania stanowiska, iż w razie bezprzedmiotowego ponowienia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i umorzenie przez sąd postępowania wywołanego takim wnioskiem, dochodzi do odsunięcia obowiązku zapłaty opłaty podstawowej z art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych do czasu wezwania strony do uiszczenia takiej opłaty.

W tej sytuacji należało uznać zaskarżone postanowienie za prawidłowe. Nieuzasadnione zażalenie powoda podlegało zatem oddaleniu (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).